

Avigdor Hameiri *Áldás a sírig*

*S reményünk nyílásán megárad a szívéink
S ősiidős jéghegyünk áldássá olvad:
Áldott, aki kezét Kelet-felé nyújtja
S hitünkkel hiszi: szentebb lesz a Holnap.
Áldott, ki könnyünket harmateppnek látja,
Melyben új élet áldón tükröződik
S áldott, ki imánkból szive dalát szivja
S hajnalát várja időtlen-időkig.*

*Áldott, aki velünk minden neszre ébred
S álmatlan álmunkban érik a lelke,
S ezerszer áldott, ki egyszer, ki egyszer önfeledten
Kezét miránk is áldóan emelte.*

*Áldott a halál, mely életre ijesztget,
Áldott az Élet, mely folyton ígéret;
Mert tudjuk: az ima termő vérré válik
És ölelővé ébred minden vad kísértet.*

*Áldott a multunk, az áldásteli átok,
Áldott az új dal, mely sejtelmesen hírlik
Mert zsidó a szívéink és nem tudunk mást, mint
Áldani, áldani s csókolni a sírig.*